

Jeg glædede mig meget over den højtærede Ministers Udtalelse om hans Syn paa den private Skole, ikke alene for de blindes Vedkommende, men ogsaa med Hensyn til Børn i Almindelighed. Det glæder mig navnlig at høre en saadan Udtalelse af en socialdemokratisk Minister; den synes mig noget mere i Harmoni med de Kold'ske Skoleideer end den højtærede Undervisningsministers Ideer i saa Henseende.

S. Rasmussen: Med Hensyn til det, jeg gjorde mig til Talsmand for, at gøre Spillerummet større end foreslaaet i Lovforslaget for den Alder, i hvilken Børnene skal indgaa til fast Undervisning, sagde jeg jo, hvad der ogsaa er citeret af det ærede Medlem, der talte paa det radikale Partis Vegne (Veistrup), at for Børnenes Skyld var det maaske bedst, at de kom ind tidligere. Jeg nægter ikke, at af Hensyn til selve Undervisningen tror jeg, det vilde være det bedste. Men jeg tilføjede; at der var et andet Moment, som spillede ind for mig her, nemlig Forældrenes Indflydelse paa Barnet, idet det alligevel paa mange Maader kan have en særlig Værdi, at Barnet forbliver i Hjemmet, forudsat at det er et godt Hjem. Det faar derfra noget med sig, og det kan faa betydeligt mere med sig fra Hjemmet i 10 Aars Alderen end i 6 eller 8 Aars Alderen, og det er det, jeg gjorde mig til Talsmand for. Jeg kunde tænke mig, hvis man satte Tidspunktet til 10 Aars Alderen, at man da forlangte noget mere af Børnene ved Opgavelsen i Skolen. Hjemmene maatte saa undervise Børnene i de Fag, som man bedst kunde overlade dem at undervise Børnene i. Paa den Maade kunde man maaske imødekomme det, som jeg godt kan forstaa, at der kræves fra Skolens Side.

I Anledning af det, jeg for egen Regning udtalte om, hvorvidt det skulde være en Statsopgave, blev der sagt, at saa maatte man gaa frem paa lignende Maade overfor alle de andre Opgaver, som den højtærede Minister er Talsmand for. For mig personlig staaer det som et stort Spørgsmaal, om man ikke her skulde gaa til en Forandring. Det skal jeg dog ikke komme nærmere ind paa her, jeg skal kun sige, at det er et stort Spørgsmaal. Det er ikke det samme for en aandsvag, om han bliver understøttet af Kommunen, som det er for en blind Mand, der fuldt ud ved, hvorledes alle Forhold ligger. Af ham vil det mange Gange blive følt som et stærkt Tryk, at han faar denne Understøttelse. Det var kun det, jeg tænkte paa.

H. P. Johansen: Jeg vil blot gøre en ganske kort Bemærkning til Venstres ærede Ordfører, der talte saa velvilligt, syntes jeg, om det Princip: Du maa, og saa lidt velvilligt om det Princip: Du skal. Jeg fik den Opfattelse af det ærede Medlems Udtalelser, at det ærede Medlem nærmest var mod Undervisningspligten, og jeg er neppe den eneste her i Salen, der har faaet denne Opfattelse.

Veistrup: Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, at jeg tror ikke, der er nogen stor Uenighed mellem os. Naar det ærede Medlem sagde, at der kunde være Tilfælde, hvor det var godt, om Børnene kunde blive noget længere i Hjemmene, nævnte han selv, hvad jeg ogsaa omtalte, at det beroede i høj Grad paa, hvordan Hjemmene var. Dernæst er det ærede Medlem jo ogsaa enig i, at hvis Barnet skal blive længere i Hjemmet, maa Forældrene have den Undervisningspligt, som vi ønsker etableret overfor Børnene. Vi er altsaa enige om Undervisningspligten. Om den etableres i Hjemmene eller paa Anstalten, er ligegyldigt. For saa vidt Undervisningen kan foregaa i Hjemmet, er det selvfølgelig heldigst, at Barnet kan blive i Hjemmet, saa længe det er muligt.

Socialministeren (Borghjerg): Jeg har blot taget Ordet for at svare den ærede sidste Taler paa et Spørgsmaal, som jeg ikke før var i Stand til at besvare, men som jeg nu har skaffet oplyst. Det forholder sig saaledes, at Hjemmelen er ganske rigtig Fattiglovens § 61. For de blindes Vedkommende er det almindeligt, at de gaar ind under Invalidereffens Forsorg i Modsætning til de døvstumme, der mener, at de i mange Henseender, samfundsmæssigt set, er bedre stillet end de blinde og derfor sætter en Ære i at klare sig paa anden Maade.

Veistrup: Jeg takker den højtærede Minister for det Svar, han har givet mig. Jeg vil blot sige, at jeg ikke er ganske enig med den højtærede Minister. Det store Stridsspørgsmaal er, om Invalidereffens Lovs Bestemmelser kan fortolkes paa den Maade, som jeg ved, de er fortolkede i mange Tilfælde, og som vækker megen Kritik; den være nu berettiget eller uberettiget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.